

عنوان مقاله:

همکاری های علمی ایران و کشورهای درحال توسعه (D8) و راهکارهایی برای ارتقای آن

محل انتشار:

فصلنامه سیاست نامه علم و فناوری، دوره 3، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نجلا حریری - دانشیار علم اطلاعات و دانش شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

عارف ریاحی - دانشجوی دکتری علم اطلاعات و دانش شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

بررسی همکاری های علمی در میان دانشمندان، از مباحث مطرح در حوزه علم سنجی است که در سال های گذشته با استقبال بسیاری از پژوهشگران مواجه شده است. همکاری دانشمندان در سطح بین المللی، شکل گسترده ای از همکاری و مشارکت علمی است که نایج مطالعات انجام شده در این حیطه، بر اهمیت و مزایای آن تأکید دارد. پژوهش حاضر با هدف ترسیم شمایی از همکاری های علمی و پژوهشی میان پژوهشگران ایرانی و پژوهشگران هفت کشور درحال توسعه طی سال های 2000 تا 2012 و ارائه راهکارهایی برای توسعه همکاری های علمی میان آنها، صورت گرفته است. یافته های پژوهش نشان می دهد کشورهای ترکیه، ایران و مالزی، سه کشور اصلی تولید کننده علم جهانی (در میان کشورهای درحال توسعه) به شمار می روند. همچنین با آن که در سال های گذشته همکاری های علمی پژوهشگران ایرانی با سایر کشورهای درحال توسعه روند روبه رشدی را طی کرده است، اما به طور کلی میزان همکاری های علمی در سطح پایینی قرار داشته و درصد بسیار ناچیزی از تولیدات علمی پژوهشگران ایرانی با پژوهشگران هفت کشور مورد بررسی تولید و منتشر می شود. به منظور می رسد که برنامه ریزی برای شناخت موانع و مشکلات و از میان برداشتن آنها، بهادادن مسئولان و سیاستگذاران علمی کشورهای درحال توسعه، گسترش تفاهیم نامه ها و روابط میان دانشگاه ها و مراکز آموزشی و پژوهشی این کشورها و نیز تبادل دانشجو و انجام فعالیت هایی مانند این، به بهبود وضعیت و نیز توسعه همکاری های علمی ایران و سایر کشورهای درحال توسعه کمک فراوانی خواهد کرد.

کلمات کلیدی:

همکاری های علمی پژوهشی، علم سنجی، ایران، کشورهای درحال توسعه، پایگاه اطلاعاتی اسکوپوس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529588>

